

Οι εκδόσεις Διεθνές Βήμα σας
προσκαλούν να τιμήσουμε μαζί
την 66η επέτειο της

ΚΟΥΒΑΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, 1900

ΘΑ ΜΙΑΨΕΙ Ο ΑΡΑΜΙΣ ΦΟΥΕΝΤΕ ΕΡΝΑΝΤΕΣ, ΠΡΕΣΒΗΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

Έναστρον βιβλιοκαφέ
Σόλωνος 101, Αθήνα

1-2-25

Της Νατάσας Τερλεξή

Πριν από 66 χρόνια, τον Γενάρη του 1959, υπό την ηγεσία του Φιντέλ Κάστρο, οι εργαζόμενοι στην Κούβα ανέτρεψαν την υποστηριζόμενη από τις ΗΠΑ δικτατορία του Φουλχένσιο Μπατίστα. Ο αγώνας όμως δεν σταμάτησε εκεί. Οι κινητοποιήσεις εργατών, αγροτών, και πολλών νέων – απλών Κουβανών – ανέτρεψε τη δικτατορία του ίδιου του κεφαλαίου, δηλαδή την κυριαρχία του ατομικού κέρδους μιας χούφτας οικογενειών. Άνοιξε ο δρόμος του σοσιαλισμού, ώστε ο εργαζόμενος λαός να ασκεί την εξουσία και η οικονομία να εξυπηρετεί τις δικές του ανάγκες για υγεία, μόρφωση, στέγη, πολιτισμό. Δεν άλλαξε μια κυβέρνηση – άλλαξε η κοινωνική τάξη που κυβερνά.

Δεν υπάρχει καλύτερο παράδειγμα για το τι είναι ικανοί να πετύχουν οι εργαζόμενοι από αυτή την πρώτη σοσιαλιστική επανάσταση στην αμερικανική ήπειρο. Η ζυγαριά της ιστορίας έγειρε προς την πλευρά του κόσμου της εργασίας παγκόσμια (όπως το 1917 στη Ρωσία).

Στην Κούβα του Μπατίστα το 60-75% της οικονομίας της χώρας ήταν στα χέρια συμφερόντων των ΗΠΑ και το υπόλοιπο στα χέρια ντόπιων καπιταλιστών και γαιοκτημόνων (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, ορυχεία, σιδηρόδρομοι, βιομηχανία Ζάχαρης, τουρισμός).

Ειδικά για το 60% του πληθυσμού που ζούσε στην ύπαιθρο, αυτό μεταφραζόταν σε φτώχεια και υποσιτισμό, χρόνια ανεργία έως 30%, αναλφαβητισμό 50%, παιδική θνησιμότητα και εργασία. Περίπου το 75% της γεωργικής γης της Κούβας ανήκε στο 8% των γαιοκτημόνων, κυρίως σε βορειοαμερικανικές εταιρείες και πλούσιους Κουβανούς. Ο μισός πληθυσμός δεν είχε πρόσβαση στο ηλεκτρικό ρεύμα και στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής - για να μη μιλήσουμε για υπηρεσίες υγείας.

Η νέα επαναστατική κυβέρνηση μείωσε άμεσα τα ενοίκια κατά 50% και στη συνέχεια την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος και της τηλεφωνίας. Εκατομμύρια στήριξαν ενεργά την επιστροφή της γης σε όσους την καλλιεργούσαν, και την εθνικοποίηση της βασιικής βιομηχανίας (με πρώτο υπουργό βιομηχανίας τον Τσε!).

Εκατοντάδες χιλιάδες νέοι οργανώθηκαν ώστε να εξαλείψουν τον αναλφαβητισμό μέσα σε έναν χρόνο. Εκατομμύρια άνθρωποι απέκτησαν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας, ενώ σχολικές αίθουσες ξεφύτρωσαν παντού. Θεμελιώθηκε η ισότητα των Αφρο-Κουβανών (που έως τότε ζούσαν σε ένα καθεστώς που έμοιαζε με το απαρχαίντ). Οι γυναίκες της Κούβας άνοιξαν δρόμο για την ισότιμη οικονομική και πολιτική τους συμμετοχή.

Μαζικές οργανώσεις γυναικών, νεολαίας, επιτροπές στις γειτονιές, συγκροτήθηκαν για να εμβασύνουν την επανάσταση. Εγγυητής για την άμυνα της επαναστατικής εξουσίας – όλου αυτού το εγχειρήματος – έγινε ο ίδιος ο λαός στα όπλα.

Το εγχείρημα των Κουβανών είχε από την αρχή διεθνή εμβέλεια και προσανατολισμό. Αντιλαμβάνονταν το μέλλον τους σε διασύνδεση με τους αγώνες των λαών της Λατινικής Αμερικής (αλλά και πολύ πιο πέρα!) για τη χειραφέτησή τους από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση αλλά και από της εγχώριες τάξεις εκμεταλλευτών. Στάθηκαν έμπρακτα στο πλευρό της Αλγερίας, του Βιετνάμ, της Αγκόλας αργότερα [δείτε τα βιβλία *Κούβα & Αγκόλα: Ο πόλεμος για την ελευθερία του Χάρι Βιγιέγας (Πόμπο)*, και *Κούβα και Αφρική: Η συμβολή της Κούβας στην υπόθεση της απελευθέρωσης της Αφρικής του Φιντέλ Κάστρο*].

Η κουβανική επανάσταση ως παράδειγμα

Τα 65 χρόνια που έχουν περάσει από τότε ήταν γεμάτα απρόσμενα επιτεύγματα για μια χώρα υπανάπτυκτη, πρώην αποικία (με δείκτες στους τομείς της υγείας, μόρφωσης, ανάπτυξης του πολιτισμού και του αθλητισμού που συχνά ξεπερνούν τις πλέον ανεπτυγμένες καπιταλιστικά χώρες). Ήταν γεμάτα αγώνες σε πολλά μέρη της γης, συμμαχίες και απογοητεύσεις – και λάθη που διορθώθηκαν (κανείς Κουβανός δεν θα σας πει ότι όλα ήταν και είναι τέλεια – δεν θα ήταν Κουβανός ή Κουβανή!).

Αυτό όμως που έχει υπερτερήσει κάθε φορά είναι η ανθρώπινη αλληλεγγύη, η δημιουργικότητα και οι ηθικές αξίες των Κουβανών συναγωνιστών μας, που έχουν ζυμωθεί μέσα στους αγώνες και έχουν πάει στο σχολείο της δημοκρατικής συμμετοχής του Φιντέλ και του Χοσέ Μαρτί. Για αυτό και στέκεται ακόμα. Γιατί είναι μια ζωντανή διαδικασία, όπου πρωταγωνιστούν η εργατική τάξη και η αγροτιά της Κούβας (και οι μαζικές οργανώσεις και το κόμμα που έχουν δημιουργήσει).

Η σοσιαλιστική εμπειρία της Κούβας έχει κάτι πολύτιμο να πει πάνω στα κοινά μας προβλήματα σήμερα – προβλήματα που αντιμετωπίζει όλη η ανθρωπότητα. Συνεχίζει να αποτελεί έναν δρόμο εξόδου από το σημερινό αδιέξοδο. Είναι ο δρόμος στον οποίο οι ίδιοι οι καταπιεσμένοι, από κοινού, μπορούν να αρχίσουν να αντιμετωπίζουν τα πολλαπλά προβλήματα της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κυριαρχίας, της καταπίεσης

των γυναικών, του ρατσισμού και των αυξανόμενων πολέμων και των απειλών νέων πολέμων. Αυτός είναι ο δρόμος της σοσιαλιστικής επανάστασης της εργατικής τάξης και των συμμάχων της – της ανατροπής της δικτατορίας του κεφαλαίου. Είναι δύσκολος, αλλά είναι ο μόνος δρόμος που αξίζει.

Για αυτό δεν σταματά η επιθετικότητα του ιμπεριαλισμού. Για αυτό η Κούβα είναι ένα ζωντανό παράδειγμα στο οποίο έχουμε όλοι «μετοχές» και πρέπει να στηρίζουμε έμπρακτα.

Για αυτό αξίζει και να γνωρίσουμε καλύτερα την ιστορία της επανάστασης και τους (πολλούς) ανθρώπους της, τους ιστορικούς της ηγέτες και τη συνέχειά της. [Στη συνέχεια θα πω περισσότερα πάνω σε αυτό]

Δύο πρόσφατα δείγματα

1) **Covid 19** – Στην Κούβα αντιμετωπίστηκε η πανδημίας συλλογικά και συντονισμένα, με όλα τα διαθέσιμα μέσα. Μην ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα, με τον ίδιο πληθυσμό, είχαμε 5 φορές περισσότερους θανάτους.

- **8.530** άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, δηλαδή το 0,77% των αρρώστων (κόσμος 1%, Αμερική 1,53%). Στην **Ελλάδα, 39,929**

- Περισσότερο από το 90% του πληθυσμού εμβολιάστηκε πλήρως, χωρίς υποχρεωτικότητα ή καταναγκασμό.

- Η αλληλεγγύη που διατήρησαν οι Κουβανοί γιατροί σε όλο τον κόσμο παρά τη λασπολογία που αντιμετώπισαν (**30.407** επαγγελματίες σε **66 χώρες**).

2) Πρόσφατα στο Λος Άντζελες – ο κόσμος αφέθηκε χωρίς προετοιμασία και στην τύχη του, και τώρα στο έλεος των κατασκευαστών, των ασφαλιστικών εταιρειών και άλλων καπιταλιστών. Η κουβανική **αντιμετώπιση των τυφώνων** γίνεται παλλαϊκά. Για να μην μείνει κανείς μόνος του. (Δεν συγκρίνω με Αϊτή, αλλά με την πλουσιότερη πόλη της πλουσιότερης πολιτείας της πλουσιότερης χώρας)

Πόσα θα μπορούσε να καταφέρει ο λαός αυτός χωρίς τη διαρκή πολιορκία που υφίσταται από την Ουάσιγκτον!

Αποκλεισμός

Το 1962, σαν μεθαύριο 3, Φεβρουαρίου, ο Δημοκρατικός Κένεντι έθεσε τις βάσεις αυτού που σήμερα γνωρίζουμε ως οικονομικό, εμπορικό και χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό. Όποιος/α και να βρίσκεται στον προεδρικό θώκο στην Ουάσιγκτον τον έχει συνεχίσει, με στόχο να γονατίσει οικονομικά τον λαό, να τον κάνει να αλλάξει ρότα και να μπει ξανά στο μαντρί της ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης.

Σε κάθε κρίσιμη καμπή – όπως όταν διαλύθηκε η ΕΣΣΔ και στερήθηκε η χώρα εν μία νυκτί το 80% των εμπορικών της συναλλαγών – όπως και σήμερα, καθώς θα ακούσουμε από τον Πρέσβη της Κούβας, ακούγονται οι φωνές που λένε: «Τώρα θα καταρρεύσει! Σφίξτε τη θηλιά λίγο ακόμα!»

Τι σημαίνει 'Αποκλεισμός' και πώς λειτουργεί:

Ετήσιες επιπτώσεις του αποκλεισμού: 5 δισ. 057 εκατ. δολάρια ΗΠΑ. **Συνολικά** 164.141 δισ. USD (έως τον Φεβρουάριο του 2024).

Δεν είναι μόνο ότι η Κούβα δεν μπορεί να αγοράσει, για παράδειγμα γάλα ή βηματοδότες από τις ΗΠΑ ούτε να πουλήσει καπνό ή εμβόλια στις ΗΠΑ. Αυτό αυξάνει έξοδα και δυσκολίες. Αλλά είναι και πολλά παραπάνω.

- Αν το οποιοδήποτε προϊόν έχει έστω και 10% υλικά ή έστω και τεχνολογία που έχει αναπτυχθεί στις ΗΠΑ δεν μπορεί να το αγοράσει από πουθενά. Αν υποθέσουμε ότι το εξασφαλίσει, το καράβι που θα το φέρει στο νησί δεν μπορεί να προσαράξει σε λιμάνι των ΗΠΑ επί 6 μήνες. Αν υποθέσουμε ότι εξασφαλιστεί η μεταφορά, οποιαδήποτε τράπεζα μεταχειρίζεται το δολάριο δεν μπορεί να διεκπεραιώσει τη συναλλαγή, ούτε ασφαλιστική εταιρεία να το ασφαλίσει. Επιπλέον, ξένες οικονομικές οντότητες 'υποχρεούνται' να εφαρμόσουν τους περιορισμούς αυτούς προκειμένου να αποφύγουν κυρώσεις από το βορειοαμερικανικό κράτος. Τα μέτρα έχουν επηρεάσει και τα εμβάσματα από Κουβανούς του εξωτερικού.

19^η Ευρωπαϊκή Συνάντηση Αλληλεγγύης με την Κούβα

Στη συνάντηση συμμετείχαν 305 άτομα από 28 χώρες και διάφορες οργανώσεις από κάθε μία τους. Το κλίμα ήταν ενωτικό και συμπεριληπτικό. (Έχετε όλοι στα χέρια σας την τελική απόφαση.) Τις διοργανώσεις αυτές καλεί το Κουβανικό Ινστιτούτο για τη Φιλία των Λαών (ICAP) κάθε 2 χρόνια περίπου σε κάθε ήπειρο. Είχαμε τη χαρά να είναι κοντά μας σημαντική αντιπροσωπεία του ICAP με επικεφαλής τον πρόεδρό του Φερνάντο Γκονζάλες που άνοιξε τη διάσκεψη.

Συζητήθηκαν εκτενώς οι επιπτώσεις του αποκλεισμού στην Κούβα σήμερα σε παρουσίαση που έκανε ο πρώην και επί 14 χρόνια υπουργός οικονομικών της χώρας Χοσέ Λουίς Ροντρίγκες. Πάνω στη δική του παρουσίαση στηρίζω να παρακάτω.

- Τώρα, πέρα από τη 'φυσιολογική' λειτουργία του αποκλεισμού (όπως πιο πάνω), η παγκόσμια οικονομική κάμψη και οι πόλεμοι έχουν περιορίσει τον τουρισμό που είναι τόσο σημαντικός για τη χώρα και όπου έχουν γίνει μεγάλες επενδύσεις προ και κατά τη διάρκεια covid.

- Η υποδειγματική διαχείριση του covid είχε μεγάλο οικονομικό κόστος. Η χώρα υπολόγισε να αναπληρώσει με το τέλος της πανδημίας. Βγαίνοντας από την πανδημία αντίκρισε τις επιπτώσεις μιας παγκόσμιας οικονομίας σε ύφεση και τις συνέπειες των συνεχιζόμενων πολέμων. [*Η Κούβα είχε ετήσιους ρυθμούς ανάπτυξης +2,8% 2010-2015, + 1.6% 2015-2018, ΑΛΛΑ -2,1% 2018-2023, -1.9% 2023.*]

- Οι επιπτώσεις αυτές επηρεάζονται δυσμενώς από τη μεγάλη εξωτερική εξάρτηση της οικονομίας σε τρόφιμα και ενέργεια. Το 84% των τροφίμων εισάγονται. Σχεδόν το σύνολο των τροφίμων που δικαιούται κάθε Κουβανός και Κουβανή 'με το δελτίο' εισάγεται αυτή τη στιγμή. Η παραγωγή γίνεται σχεδόν χωρίς λιπάσματα και

ζιζανιοκτόνα διότι είναι δυσεύρετα για τη χώρα, και πλήττεται από τις ενεργειακές ελλείψεις και τις ελλείψεις στα μεταφορικά μέσα. Παράλληλα οι τιμές των τροφίμων διεθνώς έχουν αυξηθεί κατά 20%. Το 2024 χρειάστηκε εισαγωγή ζάχαρης. – Σημαντικό μέτρο των δυσχερειών που αντιμετωπίζουν στην καθημερινότητά τους οι Κουβανοί.

Το 2018-2022 υπήρξε πτώση 22,3% των εισαγωγών και 32,8% των εξαγωγών.

- Η Κούβα παράγει κάποιο πετρέλαιο, το οποίο καλύπτει περί το 48% των αναγκών της (το 2022). Ακόμα και εκεί οι δυνατότητες εξόρυξης διύλισης περιορίζονται από τον αποκλεισμό. Είναι εξαιρετικά δύσκολη η πρόσβαση σε απαραίτητα ανταλλακτικά για μηχανήματα.

- Κάθε πτυχή της ζωής επηρεάζεται. Κάτι που είναι ιδιαίτερα οδυνηρό είναι οι επιπτώσεις στο σύστημα υγείας της χώρας, το καμάρι των Κουβανών και προτεραιότητα εξαρχής της επανάστασης (UNESCO).

- Η χώρα που ανέπτυξε 5 εμβόλια κατά του Covid-19 χρειάστηκε τη διεθνή αλληλεγγύη για να προμηθευτεί σύριγγες. Σήμερα τα ερευνητικά κέντρα έχουν έλλειψη σε απλά αντιδραστήρια και αναλώσιμα.

- Υπάρχει έλλειψη σε βασικά αναλώσιμα όπως ηπαρίνη που χρειάζεται για τη διενέργεια κάθε χειρουργείου.

- Και άλλα – βηματοδότες, συνθετικοί φακοί για το χειρουργείο γλαυκώματος, προσθετικά μέλη, φάρμακα για τον παιδικό καρκίνο.

Μόνο ο πολιτισμός αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης που έχει αναπτυχθεί ανάμεσα στους ανθρώπους του μόχθου μπορεί να εξηγήσει πώς επιβιώνει η Κούβα.

Τέλος, ο Χοσέ Λουίς Ροντρίγκες έκανε 2 σημαντικές διευκρινίσεις: Η μόνη ανάπτυξη που ταιριάζει στην Κούβα είναι η σοσιαλιστική ανάπτυξη. Στις σημερινές συνθήκες, προκειμένου να μην μείνει κανείς μόνος του, γίνεται ακόμα πιο σημαντικός ο ρόλος της σχεδιασμένης σοσιαλιστικής διαχείρισης των πόρων της χώρας. Δεν υπάρχει καμία σκέψη ιδιωτικοποιήσεων πόσο μάλλον θεραπείας σοκ. Δεν υπάρχει καμία σκέψη να πάρουν στα χέρια τους ιδιώτες τις παραγωγικές δυνάμεις, τον ορυκτό πλούτο κ.λπ. της χώρας και να τις διαχειριστούν προς δικό τους όφελος και όχι του συνόλου. Το κινεζικό μοντέλο έχει απορριφθεί.

Επίσης ξεκαθάρισε ότι, αν και η Κουβανική κυβέρνηση επιδιώκει τη συνεργασία με τις οικονομίες των BRICS, θα ήταν ακριβώς αυτό – συνεργασία. Λειτουργεί με το δούνα και λαβείν. Δεν είναι ότι ξαφνικά θα έχει η χώρα πρόσβαση στον δανεισμό ή κεφάλαια για επενδύσεις. Ουσιαστικά δεν μπορεί να επωφεληθεί από εμπορικές σχέσεις με χώρες σαν την Ινδία, τη Βραζιλία ή τη Σαουδική Αραβία δίχως να έχει κάτι να φέρει στο τραπέζι και η ίδια. Πρόκειται με άλλα λόγια με καπιταλιστικές σχέσεις, σε όποιο νόμισμα και να διενεργούνται τελικά.

Η 19^η Ευρωπαϊκή Συνάντηση είχε 3 ομάδες εργασίας οι οποίες κατέληξαν σε **αποφάσεις σε 3 αλληλένδετες σφαίρες.**

(1) Κεντρική καμπάνια για το Κίνημα Αλληλεγγύης είναι η πολιτική καμπάνια για την κατάργηση του αποκλεισμού με πρώτο στόχο να αφαιρεθεί η Κούβα από την λίστα των 'κρατών/χορηγών' της τρομοκρατίας. Ο Πρέσβης θα εξηγήσει ότι σε αυτήν τοποθετήθηκε στη λήξη της προηγούμενης θητείας του Τραμπ και ουσιαστικά έκτοτε παραμένει.

Αυτός ο αγώνας χρειάζεται να γίνει στους δρόμους, στο διαδίκτυο, καθώς και εκεί που λαμβάνονται οι πολιτικές αποφάσεις σε κάθε χώρα. Ένα συμπεριληπτικό κίνημα που απαιτεί την άρση αυτού του άδικου οικονομικού πολέμου, και που κερδίζει απλούς ανθρώπους σε αυτό το αίτημα, μπορεί να κάνει τις ΗΠΑ να πληρώσουν ένα ολοένα και πιο ψηλό τίμημα για τον στραγγαλισμό της Κούβας.

(2) Να ενισχυθούν σε κάθε χώρα οι καμπάνιες υλικής αλληλεγγύης σε στοχευμένους τομείς (υγεία, ενέργεια, παραγωγή τροφίμων) όπου μπορούν ταυτόχρονα να δείξουν έμπρακτα στους Κουβανούς ότι δεν είναι μόνοι τους, αλλά να δείξουν στους Ευρωπαίους πόσο δυσβάσταχτες είναι οι επιπτώσεις του αποκλεισμού. Καμία χώρα δεν αξίζει τέτοια μεταχείριση, που πλήττει τον εργαζόμενο και το αγρότη πάνω από όλα.

Αποφασίστηκε

α. Να στηριχθεί το έργο της Medicuba Europa που συγκεντρώνει χρήματα για την αγορά προμηθειών, φαρμάκων και εξοπλισμού για το δημόσιο σύστημα υγείας της Κούβας, όπως, για παράδειγμα, βηματοδότες.

β. Η υποστήριξη του χαρτοφυλακίου των έργων που παρουσίασε το ICAP με στόχο την προώθηση της αλλαγής του ενεργειακού πλέγματος αξιοποιώντας ανανεώσιμες πηγές. (SODEPAZ (Spain): renewable energies)

γ. Η ανάληψη εκστρατειών σε περιφερειακό επίπεδο με στόχο την απόκτηση κεφαλαίων για **ευαίσθητα και υψηλής ανάγκης τρόφιμα, ξεκινώντας από την αποστολή γάλακτος σε σκόνη για παιδιά και ευάλωτα άτομα.** (CubaCooperation France)

Σημαντική είναι η προώθηση των ταξιδιών στην Κούβα ως έκφραση αλληλεγγύης, γνωριμίας με την πραγματικότητα της Κούβας το οποία έχουν και οικονομική διάσταση, όταν γίνονται μέσω του κουβανικού οργανισμού Amistur. Προώθηση των μπριγάνων και των κοινωνικοπολιτικών ομάδων που οργανώνονται από το ICAP και το ταξιδιωτικό της γραφείο Amistur.

ΚΑΙ (3) Η συνεχιζόμενη προσπάθεια διαρκούς απάντησης στον επικοινωνιακό πόλεμο που συστηματικά διεξάγει η κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Επόμενες εκδηλώσεις:

Για το Διεθνές Βήμα αυτό σημαίνει δημοσιεύσεις και δράσεις που να συμβάλλουν στο να αποκτήσει μια νέα γενιά αγωνιστών μια βαθύτερη γνωριμία και εκτίμηση της κουβανικής επαναστατικής διαδικασίας.

Για το 2025 έχουμε προγραμματίσει **4 συνολικές εκδηλώσεις/συζητήσεις πάνω στην ιστορία αλλά και την πολιτική προοπτική της Κουβανικής Επανάστασης**. Σκοπός είναι, μέσα από τα γραπτά και τις ομιλίες καταγεγραμμένες ομιλίες των ηγετών και των ανθρώπων της να προσφέρουμε μια ολοκληρωμένη εισαγωγή.

Σήμερα επικεντρωθήκαμε στους λόγους για τους οποίους οι άρχουσες τάξεις των ΗΠΑ και οι ιμπεριαλιστές όπου γης δεν συγχωρούν τον λαό της χώρας αυτής για το απελευθερωτικό τους εγχείρημα, και τους λόγους που η αλληλεγγύη με το εγχείρημα αυτό είναι κάτι που οφείλουμε στον εαυτό μας.

Στις 8 Μάρτη θα ακολουθήσουμε την ιστορία του πώς ξετυλίχτηκε η Κουβανική Επανάσταση βήμα-βήμα μέσα από τις αφηγήσεις 3 γυναικών.

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ/ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ Αφιέρωμα στην Κουβανική Επανάσταση και την προοπτική της στο βιβλιοκαφέ Έναστρον	
<p>Σάββατο 8 Μάρτη Η εμπειρία της Κουβανικής Επανάστασης Μέσα από τη ματιά τριών γυναικών-πρωταγωνιστών <i>Γυναίκες στην Κούβα, μια επανάσταση μέσα στην επανάσταση (Βίλμα Εσπίν, Ασέλα ντε λος Σάντος, Γιολάντα Φερέρ)</i></p>	<p>Ιούνιος Κουβανική Επανάσταση και διεθνής αλληλεγγύη - Η συμβολή της Κούβας στους αντιιμπεριαλιστικούς αγώνες της Αφρικής <i>Κούβα και Αφρική (Φιντέλ Κάστρο, Νέλσον Μαντέλα), Κούβα και Αγκόλα: Ο πόλεμος για την ελευθερία (Χάρι Βιγιέγκας - 'Πόμπο')</i></p>
<p>Οκτώβρης Η οικοδόμηση του σοσιαλισμού στην Κούβα <i>Σοσιαλισμός και άνθρωπος στην Κούβα (Τσε Γκεβάρα)</i></p>	<p>Γενάρης Η κουβανική επανάσταση απέναντι στον ιμπεριαλισμό <i>«Να λες την αλήθεια» - Γιατί ο 'ψυχρός πόλεμος' της Ουάσιγκτον κατά της Κούβας δεν τελειώνει (ομιλίες Φιντέλ Κάστρο και Τσε Γκεβάρα στα Ηνωμένα Έθνη)</i></p>